

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Kozma György

kérelmező csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.33.537/2018/15 sorszámú végzésének és a Fővárosi Törvényszék 9.Kpkf.670.827/2018/8. sorszámú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kérelmező felsőoktatási tanulmányait 2010/11. tanév tavaszi félévében abszolutóriummal (végbizonyítvánnyal) fejezte be az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán, jogász szakon. Ugyanezen tanulmányi félévben (záróvizsga időszakban) valamennyi tantárgyból eredményes záróvizsgát tett polgári jog tárgy kivételével. Kérelmező 2010/11. tanév tavaszi záróvizsga időszakában sikertelenül záróvizsgázott polgári jog tárgyból, mivel javítóvizsgája sem volt eredményes, melyet arra tekintettel tehetett, hogy a többi tárgyból eredményes záróvizsgával rendelkezett.

Ezt követően kérelmező a 2011/12. tanév őszi záróvizsga időszakában kísérelte meg a polgári jog záróvizsga letételét sikertelenül.

A 2014/15. tanévben kezdte meg a harmadik záróvizsga időszakot kérelmező, melynek megkezdéséhez dékáni engedélyt kellett kérnie kérelmezőnek, egyben egy félévi tandíjnak megfelelő

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/813-2/2019	
Érkezett: 2019 JÚN 25.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

összeg megfizetésére kötelezték. A harmadik záróvizsga időszakban is sikertelen vizsgát tett kérelmező és javítóvizsgára jelentkezett.

A javítóvizsgára jelentkezést az egyetem karának Tanulmányi Hivatala nem hajtotta végre, a tekintetben döntést nem hozott. A Tanulmányi Hivatal tevékenységével szemben kérelmező jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, melyet az Eötvös Loránd Tudományegyetem Hallgatói Jogorvoslati Bizottsága elutasított ELTE/8186/3/2015. számú határozatával.

A határozattal szemben kérelmező keresettel élt, melyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasított 16.K.31.561/2016/7. sorszámú ítéletével. (alapperbeli ítélet).

Az alapeljárás és alapper indokolása szerint kérelmező a lehetőség szerinti vizsgálhatóságokat teljes mértékben kimerítette, további vizsgálhatóságra nincs mód.” (...) „a bíróság megállapította, hogy (...) három alkalmat kimerítette.

Az alapperbeli ítélettel szemben kérelmező, mind felülvizsgálati, mind perújítási kérelmet előterjesztett. A rendkívüli perorvoslatokat az eljáró bíróságok elutasították elkészség és felperesi önhibára hivatkozással.

Ezen rendkívüli perorvoslatokból ki kell emelni azt a körülményt, mely szerint kérelmező egy negyedik záróvizsga időszakban és az alapper elbírálásának időszakában záróvizsga időponttal rendelkezett a 2015/16. tanév tavaszi félévében 2016. június 16. napjára.

Ezt követően az egyetem a kérelmező valamennyi záróvizsga jelentkezését figyelmen kívül hagyta. Ezen vizsgajelentkezések folytán több peres eljárás is folyamatban van a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon.

A 2017/18. tanév őszi félévében azonban az egyetem elfogadta kérelmező záróvizsga jelentkezését, kérelmező 2017. december 7. napjára záróvizsga időponttal rendelkezett, melyet ismeretlen személyek 2017. október 15. napja körüli időben töröltek.

Ezen ténykörülmények alapján kezdeményezett kérelmező ismételt perújítást.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A perújítás megengedhetősége tárgyában hozott végzés ellen kérelmező fellebbezett, a másodfokú döntést kérelmező 2019. február 22. napján vette át. A kialakult bírói gyakorlat szerint a megengedhetőség tárgyában hozott végzések ellen a felülvizsgálat előterjesztése kizárt.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A perújítás megengedhetősége tárgyában hozott másodfokú döntést kérelmező meghatalmazottja 2019. február 22.-én töltötte le hiteles elektronikus tárhelyéről, azaz vette kézhez, ettől az időponttól kezdődik az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló a 60 napos határidő.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Kérelmező az alkotmányjogi panasszal érintett eljárás során perújító felperesként járt el, érintettsége külön bizonyítást nem igényel.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A perújítás során több alkotmányjogi jelentőségű kérdés merült fel.

Alapjogi kérdésként merült fel az, hogy az alapeljárás után felmerült és bizonyított releváns tények figyelmen kívül hagyása sértik a jogorvoslathoz való jogot a tekintetben, hogy azt nem az alapeljárással összhangban értékeli a bíróság. Az alapeljárás után keletkezett új tények ugyanis az alapeljárásban megállapított tényállás, mint állapotfolyamat hibáira mutatnak rá. Az alapeljárás során ugyanis az a ténykérdés, hogy mi a „lehetőség” és mi a lehetőség „kimerítés”, nem pedig az egyes vizsgaidőpontok. Azok ugyanis legfeljebb egy-egy részét képezik annak az állapotfolyamatnak, amíg a felsőoktatásban részt vevő a végbizonyítvány megszerzésétől a záróvizsga letételéig eljut.

Ezzel pedig az a további alapjogi kérdés merül fel, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvénynek (Nftv.) egyetlen része sem, különösen az Alkotmánybíróság által több határozatban alaptörvénynek megfelelőnek talált 112. § (1) bekezdésbe foglalt rendelkezése nem tartalmaz rendelkezést a záróvizsga kimerítésére ezáltal lehetőségeinek darabszámára. Az alaptörvénynek megfelelő jogszabály véghatáridőt tartalmaz a záróvizsga letételére, ami nem meghatározható, de mindenképp véges számú záróvizsga lehetőséget enged. A törvényi előírás az indítványozó részére időintervallumot biztosít a vizsga letételéhez, ezen időintervallumon belüli véges számú lehetőséggel.

Ebből következően az Nftv. 112. § (1) bekezdésben meghatározott, 2018. szeptember 1.-ig tartó időintervallum egészében történeteket lehet csak záróvizsga szempontjából ténykérdésnek tekinteni.

Alapjogi kérdésként merült fel az eljárásban továbbá, hogy a művelődéshez való jogot nem korlátozhatja a bíróság igazságszolgáltatási tevékenysége. A perújítás során csatolt és bizonyított tény ugyanis implicit módon magában hordozza azt, hogy az alapeljárás során sérült a kérelmező művelődéshez való joga, illetve az egyetem által hozott határozat sem felel meg az alaptörvény X. cikkében hivatkozott alaptörvényi kötelezettségnek, mégpedig annak, hogy az egyetemi autonómia az oktatás szabadságára terjed ki, a záróvizsga során azonban az egyetem is a törvényeknek van alárendelve.

A perújítási eljárás során tehát a csatolt bizonyítékból megállapítható volt, hogy az alap egyetemi határozat és alapper indokolásában tett megállapítás, mely szerint a záróvizsga „lehetőség”-ét „kimerítette” kérelmező tényszerűen hibás megállapítás az eljárás szervek részéről.

A 2017. december 7. napi záróvizsga időpont, mely a perújítás során bizonyított tényé vált alkalmas arra, hogy bizonyított legyen: kérelmező nem merített ki semmilyen lehetőséget az alapper és az alapeljárás során, történetesen a 2014/15 tanév tavaszi záróvizsgaidőszakában.. Ez pedig felveti azt az alapjogi garanciát, hogy az alapeljárás ismételt, érdemben lefolytatható legyen.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény rendelkezései szerint:

XI. cikk

(1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.

(2) Magyarország ezt a jogot a közművelődés kiterjesztésével és általánossá tételével, az ingyenes és kötelező alapfokú, az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú, valamint a képességei alapján mindenki számára hozzáférhető felsőfokú oktatással, továbbá az oktatásban részesülők törvényben meghatározottak szerinti anyagi támogatásával biztosítja.

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az érintett végzések az alábbi indokok szerint okoznak alapjogsérelmet.

A művelődéshez való jog sérelme:

XI. cikk

(1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.

(2) Magyarország ezt a jogot a közművelődés kiterjesztésével és általánossá tételével, az ingyenes és kötelező alapfokú, az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú, valamint a képességei alapján mindenki számára hozzáférhető felsőfokú oktatással, továbbá az oktatásban részesülők törvényben meghatározottak szerinti anyagi támogatásával biztosítja.

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (Nft.) az alapeljárás lényegi időpontjában (2015. július 2.) hatályban lévő 112. § rendelkezése szerint:

112. § (1) A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: 1993. évi felsőoktatási törvény) alapján megkezdett képzéseket - folyamatos képzésben - változatlan szakmai követelmények, változatlan vizsgarend keretében, változatlan oklevél kiadásával kell befejezni.

1993. évi felsőoktatási törvény 95. § (8) bekezdése szerint:

(8) Ha a hallgató a hallgatói jogviszony megszűnéséig záróvizsgáját nem teljesíti, azt hallgatói jogviszonya megszűnését követően bármikor leteheti a záróvizsga letétele idején hatályos képesítési követelményeknek a záróvizsgára vonatkozó rendelkezései alapján.

Az Nft. 112. § rendelkezése 2015. július 2. óta többször módosult, azonban a jelenleg hatályos rendelkezései szerint is 2018. szeptember 1. napjáig tehető záróvizsga.

A Pp. 339/A. § A bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A perújítási határozatok alaptörvény ellenessége – indítványozó művelődéshez való jogának megsértése abból fakad, hogy a perújítási eljárás során eljáró másodfokú bíróság helyesen bizonyított és elfogadott ténykérdésnek ítélte meg kérelmező 2017. december 7. napi záróvizsga beosztását.

A perújítási kérelemben kérelmező részletesen előadta, hogy az alapügy ítéletére hivatkozással nem osztja be kérelmezőt záróvizsgára – illetve törli onnan – az egyetem szervezeti egysége. Kérelmező ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is terjesztett elő, amelyet a legjobb tudomása szerint csak az elsőfokú bíróság bíralt el érdemben.

A perújítás során eljáró bíróságoknak lett volna lehetőségük észlelni, hogy az alapügy ítéletével a bíróság jogot alkotott, mivel az ítélet alapján az egyetem a kérelmezőt a záróvizsga időszakból 2018. szeptember 1. napjáig kirekesztette.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is állást foglalt az Nftv. 112. § (1) bekezdés alapjogi értelmezéséről (3004/2018. (I.22.) és 3061/2017. (III.31) AB határozatok).

Nevezett AB határozatok egyértelműen kimondták, hogy a képességek szerinti felsőoktatáshoz való hozzáférés „minimumkövetelményeit” az Nftv. 59. § rendelkezései tartalmazzák, ez a minimumkövetelmény nem más, mint a végbizonyítvány megszerzése 2016. szeptember 1. napjáig.

Az indítványozó azonban végbizonyítványát már a 2010/11 tanév tavaszi tanulmányi félévében megszerezte.

Tehát mind az alapperben, mind a perújítás során nyilvánvalóvá vált, hogy a törvényi szabályozás ellenére az intézmény nem teszi lehetővé indítványozó záróvizsgázását.

3061/2017. (III.31) AB határozat [4] bekezdése a jogalkotói szándékot is rögzítette mely szerint „Jelen esetben több mint egy évtizede hatályát veszített jogszabály alapján fennálló jogviszonyokat zárt le a törvény.

3061/2017. (III.31) AB határozat [12] bekezdése is megerősíti, hogy az Nftv. 112. § (1) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel kellett volna az eljáró bíróságoknak ítélni, mivel az „új szabályozás kiterjedhet múltban keletkezett jogviszonyokra is, azonban e jogviszonyokból származó jogokat-kötelezettségeket csak a hatálybalépés utáni időtől érintheti”.

Az indítványozónak a művelődéshez való joga sérült, mivel a felsőoktatási részvételhez kötött képességbeli minimumkövetelményeket már 2011. évben teljesítette, azonban a záróvizsga letételének lehetőségét az intézmény nem biztosítja, a bíróságok pedig nem vizsgálják a záróvizsga letételének lehetséges körülményeit.

A 3004/2018. (I.22.) [21] bekezdése, visszautalva a 3061/2017. (III.31) AB határozat [15]-[19]bekezdésében megállapítottakra is határozottan foglal állást abban, hogy mind a művelődéshez való alapjog, mind az egyetemi autonómia a törvényeknek van alárendelve.

„A hallgató és a felsőoktatási intézmény közötti jogviszonyban hangsúlyos az állam szabályozó szerepe, a felek nem alakíthatják szabadon a jogviszony egyes elemeit, azokat az állami impérium

befolyásolja. A jogviszony a hallgatónak nem biztosít jogot ahhoz, hogy a felsőoktatási intézményben korlátlan időtartamban folytasson tanulmányokat. A tanulmányok folytatása eszköz, a végzettség megszerzése érdekében. Az e cél eléréséhez kapcsolódó feltételrendszert és tevékenységeket (pl. a képzési célhoz kapcsolódó képesítési követelmények, ismeretellenőrzési formák, illetve tanterv) a felsőoktatásra vonatkozó jogszabályok, illetve az egyetemi autonómia körébe utalt szabályozási területek határozzák meg. Mindezzel összhangban áll az is, hogy a végbizonyítvány azt igazolja, hogy a hallgató a tantervben előírt tanulmányi és vizsgakövetelményeknek mindenben eleget tett [a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 124/E. § x) pont, Nftv. 108. § 47. pont].”

A művelődéshez való alapjog és a vonatkozó törvényi szabályok alapján az indítványozónak – a törvénnyel összhangban - nem korlátlan számú lehetősége, hanem 2018. szeptember 1.-ig meghatározott véghatáridőig tartó lehetősége van záróvizsgát tenni.

„(...)

[16] E jogviszonyban tehát a hallgatónak nemcsak jogosultságai vannak a tanszabadságból fakadóan a képzésben való részvételre, hanem azzal kötelezettségek is együtt járnak, melyeket teljesítenie kell. (...) Mindezzel összhangban áll, hogy a felsőoktatási intézmények törvény felhatalmazása alapján a tanulmányi- és vizsgaszabályzataikban pontosan meghatározták, hogy milyen tanulmányi kötelezettségek elmulasztása vezethet a jogviszony egyoldalú, a felsőoktatási intézmény általi megszüntetéséhez.”

Ebből az alapjogi indokolásból is egyértelműen kitűnik, hogy a felsőoktatási intézménynek a végbizonyítvány megszerzése után egyáltalán nincs lehetősége egyoldalúan kizárni – nem biztosítani – a hallgató záróvizsgázását. Erre csak a törvényben meghatározott határidőt követően lett volna lehetősége.

Lényeges továbbá kiemelni, hogy a felsőoktatást szabályozó jogszabályok csupán a tanulmányi kötelezettségek teljesítése során határoznak meg számossági, vagy eredményességi feltételeket, a záróvizsgák teljesítéséhez időbeli korlátot rendeltek csupán, mely jellegénél fogva véges számú és nem korlátlan záróvizsga lehetőséget jelent.

Az előadott alapjogi érvek és indokolás alapján megállapítható, hogy mind az alapper, mind a jelen indítvánnyal támadott határozatok sértik az indítványozó művelődéshez való jogát. indítványozó művelődéshez való alapjogánál fogva 2018. szeptember 1. napjáig jogosult volt záróvizsgát tenni.

A jogorvoslathoz való jog sérelme:

A perújításra vonatkozó jogszabályi rendelkezés szerint:

Az Alaptörvény rendelkezései szerint

XVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

„266. § * (1) A bíróság **hivatalból vizsgálja**, hogy a perújításnak a 260-262. §-ban meghatározott előfeltételei fennállnak-e. A megengedhetőség körében a 260. § (1) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban azt kell elbírálni, hogy a perújító fél által a perújítás alapjául **felhozottak valóságuk bizonyítása esetében alkalmasak lehetnek-e arra**, hogy a bíróság a perújító félre kedvezőbb

határozatot hozzon. A bíróság a tárgyaláson a perújítás érdemében is tárgyalhat és határozhat; ha azonban célszerűnek látszik, a perújítás megengedhetősége kérdésében külön tárgyal, és végzéssel határoz.”

A Fővárosi Törvényszék jogerős bírósági végzése egyértelműen ténykörülmenynek jelölte meg a kérelmező által perújítási okként megjelölt záróvizsga beosztást. A záróvizsga beosztás tényét a perújítás során egyik fél sem vitatta, azt a bíróság valóban fogadta el.

A jelen indítvánnyal támadott végzések azonban az alapperre kiható alkalmasság vizsgálta tekintetében alaptörvény ellenesek.

Az alapper ítéletének indokolása szerint:

„A tárgyi ügyben az alperes megállapította, hogy felperes a lehetőség szerinti vizsgálathoz szükséges vizsgalehetőségeket teljes mértékben kimerítette, további vizsgálathoz nincs mód.” (...) „a bíróság megállapította, hogy (...) három alkalmat kimerítette. (alapper ítéletének indokolása 6. oldal)

A perújítási eljárásban nem vitatottan olyan ténykörülmeny került elő, amely a kimerítés, mint ténykörülmeny megdöntésére alkalmas. Jelen indítványnak nem lehet tárgya a perújítási végzések érdemi felülvizsgálata, azonban a jogorvoslathoz való alaptörvényi alapjog sérült akkor, amikor az eljáró bíróságok nem vetették össze a perújítás okául szolgáló körülményt az alapper ítéletével.

Az egyértelműen megállapítható, hogy kérelmező az alperesi határozat meghozatalát követően további kettő (2016. június 16., 2017. december 7.) záróvizsga időponttal rendelkezett, tehát a „vizsgálathoz szükséges kimerítése” alapperbeli megállapítása valószínűsíthetően nem helytálló.

Tekintettel arra, hogy a perújítás során eljáró bíróságok csak azt vizsgálták, hogy az ismételt vizsgálathoz szükséges vizsgalehetőségek az alapeljárást követően keletkeztek sérült a rendkívüli perorvoslathoz való alapjog. Az új vizsgálathoz szükséges vizsgalehetőségek ugyanis önmagukban egy állapotfolyamat végét jelentik, vagyis azt az állapotot tények összességét, hogy az alapeljárás során felperes nem merítette ki a záróvizsga lehetőségeit.

Hangsúlyozni kívánom, hogy jelen indítványnak nem tárgya a végzések jogszerűségi felülbírálata, ezért csak arra kívánom felhívni a figyelmet, hogy a perújítás, mint rendkívüli perorvoslat jelen esetben csak akkor érheti el célját, ha az alperesi ítélet által megállapított „záróvizsga vizsgálathoz szükséges kimerítést”, mint állapotfolyamatot lehetne vizsgálat alá vonni.

Ténykérdés és nem vitatott, hogy a perújítás alapjául megjelölt tény 2017. december 7. napi záróvizsga beosztás az alapeljárást követően keletkezett. A záróvizsga beosztás azonban egy olyan aktus az alperesi intézmény részéről, ami azt igazolja, hogy nem merítette ki a kérelmező a rendelkezésére álló záróvizsga lehetőségeket.

A jogorvoslathoz való alapjog sérelménél lényeges kiemelni a művelődési jog sérelme esetében bemutatott érvrendszert, mely szerint az indítványozó tanulmányi és vizsgakötelezettségeit teljesített hallgató. Ebből következően az indítványozó esetében a záróvizsgával kapcsolatos ténykörülményeket csak állapotfolyamatként lehet értelmezni, mégpedig a törvényben meghatározott időpontig.

Az Alaptörvény hivatkozott 28. cikkével összhangban a perújítás megengedhetősége során a bíróságok Alaptörvény ellenesen értelmezték a Pp. perújítás megengedhetőségére vonatkozó

rendeleteit, ugyanis nem csupán a záróvizsga beosztás ténye a tényállás egésze. A záróvizsga beosztás ténye azt az állapotot erősíti meg, hogy a „kimerítés” nem történt meg.

Ezzel pedig az perújítás érdemi lefolytatásának lenne helye, hiszen ekkor lenne a bíróságnak lehetősége áttekinteni azt az állapotfolyamatot, hogy miért nem lehetett beosztani kérelmezőt záróvizsgára 2015. július 2. napjára, ellenben miért osztották be 2016. június 16. napjára, majd 2017. december 7. napjára.

Kérelmezőnek tehát sérült az alaptörvényben biztosított jogorvoslati joga azzal, hogy a perújítási kérelmet nem érdemi eljárásban bírálta el a bíróság, mivel a záróvizsgák kimerítésének állapotának ismételt vizsgálatára a perújítás körülményei egyértelmű okot biztosítottak. Az alapügy jellegéből fakadóan (felsőoktatási intézményi jogviszony az egyetem és a hallgató között) a záróvizsgát, mint folyamatot – állapotot kell vizsgálni az eljárás során. Azzal, hogy ebben a záróvizsgázási folyamatban (állapotban) újabb vizsgaidőpont ténye merült fel, a bíróságoknak észlelnie kellett volna, hogy az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog sérül, ha az alapeljárást ezen állapotkörülmény folytán nem vizsgálja érdemben újra az elsőfokú bíróság. A záróvizsga letétele, mint folyamat pedig az Nftv. 112. § (1) bekezdése alapján 2018. szeptember 1. napjáig tart.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme:

Az Alaptörvény rendelkezései szerint:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint amennyiben „a bíróság nem ismeri fel egy Alaptörvényben biztosított jog érintettségét, és vagy annak nem tulajdonít jelentőséget, és ennek következtében az indítványozó ilyen jogát megsérti, akkor a döntése pusztán ennek következtében ellentétes az Alaptörvénnyel, ami okot ad a döntés megsemmisítésére” (legutóbb 16/2019. AB határozat [35] bekezdés)

A perújító bíróságok nem vetették össze az alapper tényállásában foglaltakkal és nem ismerték fel, hogy kérelmező művelődéshez való (felsőoktatáshoz való) joga sérül az alaphatározat szerint.

Az alaphatározat tényállása szerint ugyanis 2015. július 2-án sem, valamint a jövőre nézve sem lehetett beosztani kérelmezőt záróvizsgára, mert a vizsgalehetőséget kimerítette.

Ehhez képest a perújítási eljárásban olyan bizonyított tényadatot szolgáltatott kérelmező a 2017. december 7. napi záróvizsgával, melyből egyértelműen következik az alapper akár törvényességi, akár tényszerű bizonytalansága.

A „lehetőség” és „kimerítés”, mint történeti tényállási elemek újbóli vizsgálatának egyértelmű szükségessége merül fel a perújítás során, így számon kérhetők az eljárás során az „Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimum” követelmények.

Ebből következően pedig megállapítható, hogy indítványozó művelődéshez való alapjogának korlátozása nem lehetséges, tekintettel arra, hogy egyrészt a törvény 2018. szeptember 1. napjáig

teszi lehetővé a záróvizsga letételét, ebből következően a záróvizsga lehetősége sem az alapper, sem a perújítási eljárás során nem merült ki.

Indítványozó művelődéshez való jogának gyakorlásának nemhogy törvény által szabott akadályai vannak, hanem éppen ellenkezőleg, mind az Nftv., mind a (rég) Pp. szabályai keretet adnak az indítványozó művelődéshez való jogának érvényesítéséhez.

Annak van alapjogi jelentősége, hogy akár az Nftv, akár a Pp. szabálya tiltják-e indítványozó záróvizsga jelentkezését. Az Nftv. ilyen rendelkezést nem tartalmaz, illetve lényeges kiemelni, hogy egyik perbíróság indoklásában sincs az Nftv. záróvizsga rendelkezéseire történő utalás. Ebből következően pedig egyértelmű, hogy az alappert követő záróvizsga beosztás ugyanazt a tényállapotot feltételezi, mint ami korábban is fennállt. Az indítványozó esetében ugyanis a záróvizsgázási tényállapot a végbizonyítvány megszerzésétől a törvényben meghatározott 2018. szeptember 1.-i véghatáridőig ugyanolyan állapotban áll fenn.

A perújítás szempontjából tehát lényeges, hogy nem lehet „kimerített” záróvizsga állapot az alapper időszakában.

16/2019. AB határozat [38] bekezdése rámutatott arra, hogy [39] „3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében a bírói függetlenség nem a bíró és a bíróságok személyi előjoga, hanem a jogkereső személyeket és szervezeteket megillető alapjog, hogy ügyüket független és pártatlan bíróság bírálja el. Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]}.

Lényeges kiemelni, hogy sem az alapper sem a perújítási bíróság nem adott számot arról, hogy az Nftv. 112. § (1) bekezdése alapján a 2018. szeptember 1. véghatáridő előtt tett záróvizsga beosztások miért nem lehet alapja az indítványozó művelődéshez való jogának gyakorlásához. Mindenre tekintettel az alapper bírósága ítéletével ezt a véghatáridőt törvényi felhatalmazás nélkül le is rövidítette 2015. július 2. napjára.

A perújító bíróságoknak pedig hivatalból észlelniük kellett volna, hogy a perújítási okként megjelölt záróvizsga beosztás (2017. december 7.) ezt az alapperben törvényi alátámasztás nélkül megállapított véghatáridőt (2015. július 2.) dönti meg, tehát olyan állapotot bizonyított indítványozó, ami az alapperben is fennállt.

A fentiekén túl sérti a tisztességes eljáráshoz való jog követelményét az is, hogy Kérelmező ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság bíralt el érdemben, azzal szemben benyújtott fellebbezésről egyáltalán született döntés. Az ideiglenes intézkedésről szóló döntés elmaradása önmagában is sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot, szükséges azonban kiemelni, hogy az ideiglenes intézkedés olyan rendkívüli jogvédelmi eszköz, ahol a bíróságnak kötelessége lett volna felismerni azt, hogy a felperes művelődéshez való alapjoga sérül.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy kérem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.33.537/2018/15 sorszámú végzésének és a Fővárosi Törvényszék 9.Kpkf.670.827/2018/8. sorszámú végzésének végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Nyilatkozom, hogy jogi képviselőm meghatalmazását jelen beadványomhoz mellékelem.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Nyilatkozom, hogy nem járulok hozzá személyes adataim közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Mellékelem

1.) a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.31.561/2016/7. sorszámú ítéletét,

2.) a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.33.537/2018/15 sorszámú végzését és

3.) a Fővárosi Törvényszék 9.Kpkf.670.827/2018/8. sorszámú végzését.

Budaörs, 2019. június 20.

